

където  $ID_i$  е индекс на депривация на индивида  $i$ , а  $d_{ij}$  - липсващ предмет  $j$  на индивида  $i$  поради финансови ограничения. Сумирането се осъществява върху избрания набор от предмети. Общият индекс на депривация се определя като сума от всички индивиди (или домакинства):

$$ID = \sum_{i=1}^N ID_i,$$

където  $N$  е броят на населението (домакинствата). Емпиричната оценка на индивидуалния и общия индекс на депривация по данни от преброяването не може да се направи поради две основни методологически причини: първо, избраният набор от 19 предмета за задоволяване на културните и битовите условия на живот не може да се приеме за репрезентативен на обществените потребности и второ, което е по-важно, не може да се установи дали липсата на даден предмет е следствие на невъзможността за неговата покупка или се дължи на липса на интерес към предмета.

Следователно информацията за осигуреността на жилищата и домакинствата (респ. семействата) със съответните предмети с културно и битово предназначение не е пригодна за емпирична оценка на индекса на депривация.

Възможно ли е да се постигне някакво компромисно решение?

Компромисът би следвало да се търси в прилагането на такъв подход, който с минимална степен на грешка може да определи дали липсата на един предмет е следствие на ограничен финансов ресурс, или на отсъствие на интерес. Компромисното решение може да се постигне чрез подходящо претегляне на отделните предмети въз основа на тяхната разпространеност. В случая се предполага, че колкото по-разпространен е даден предмет, толкова потребността от него е по-малка и неговата липса е следствие (с по-голяма вероятност) на ограничени ресурси за неговото придобиване. Това означава, че ако осигуреността на домакинствата с един предмет е голяма (например с хладилници), то процентът на тези, които не желаят да го притежават, е относително малък. В случая теглата се интерпретират като вероятност, с която липсващият предмет може да се определи като резултат от невъзможността за неговото придобиване. Предполага се, че всички домакинства притежават еднакви тегла (вероятност) за оценка на липсващия предмет. Това предположение е доста силно и може да се прецизира чрез включването на индивидуални фактори, които характеризират специфичните особености на индивидите (домакинствата).